

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΑΚΟΥ

Ο Sergio Marchionne πέρασε στην αιωνιότητα για μία (και μόνο μία) επιτυχία με την ίδια ευκολία που κάποιος μπαίνει στην λίστα Forbes δίπλα στον Buffet επειδή κέρδισε (συμπτωματικά) μερικά δις στο Λόττο. Α, και για κάτι ακόμη: λόγω των άριστων σχέσεων που διατηρούσε με τα ΜΜΕ του πλανήτη η υπάλληλος στο γραφείο Τύπου της FCA (και σύντροφος στη ζωή) Manuela Battezzato. Η Signora Manuela ανέλαβε σχολαστικά να προωθήσει την αγιογραφία του εργοδότη και προστάτη της ελάχιστες ώρες μετά τον θάνατό του, γεγονός που προεξοφλεί ότι η εξόδιος ακολουθία ήταν ήδη έτοιμη. Οι επίσημες διαρροές της Signora Manuela φιλοξενήθηκαν ανελιπώς, αναδεικνύοντας «όλες» τις καλές πλευρές, εύληπτα και συνοπτικά: success stories, business profile, ενδυματολογικές επιλογές και καπνιστικές συνήθειες. Ορισμένα σαπροφυτικά ΜΜΕ στην Ελλάδα και παντού δεν δίστασαν να τον ανακηρύξουν «Κορυφαίο CEO του 21ου αιώνα», πιθανόν μη-γνωρίζοντας τις παρακάτω ασήμαντες, αλλά ορατές κι επίμονες ρυτίδες της καθημερινότητάς του.

Ξεκινώντας από τους τελευταίους μήνες της ζωής του, το περιβάλλον επέλεξε να αποσιωπήσει την ασθένεια του Caporegime (εν συντομία Capo ή CEO για τους τύπους) με το holding company της FCA να δηλώνει επισήμως «άγνοια για το βεβαρημένο ιστορικό υγείας». Ισχυρισμός πέρα για πέρα αναληθής, αφού η ασφαλιστική εταιρία είχε ενημερωθεί για τις τακτικές του επισκέψεις στα νοσοκομεία και είχε προεγκρίνει την νοσηλεία του στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ζυρίχης. Ο λόγος της «άγνοιας» δηλώθηκε αποκλειστικά για να μεταβιβαστεί η ποινική ευθύνη της συγκάληψης στον μεταστάσαντα, αφού η FCA είναι εισηγμένη στο NYSE κι ως εκ τούτου όφειλε να εχει ενημερώσει εποπτικές αρχές και μετόχους για την κατάσταση υγείας του. Βαρύτατη παράλειψη που ήδη διερευνάται από την εισαγγελία της Νέας Υόρκης με ένταλμα σύνταξης επίσημου πορίσματος και πιθανότητα παραπομπής στο ακροατήριο.

Τώρα, ως προς το σκέλος εξαγοράς, συγχώνευσης και διάσωσης της Chrysler το ζήτημα είναι ακόμα πιο σκοτεινό από το είδος της ασθένειας και το χειρισμό της ενώπιον του NYSE. Έχει κανείς απορήσει, πρώτον, πώς ο κατ' επάγγελμα λογιστής Marchionne που έλαβε με το ζόρι το βασικό του πτυχίο σε ηλικία 27 ετών βρέθηκε στο τιμόνι της FIAT παρά την μηδενική του εμπειρία στην αυτοκινητοβιομηχανία; Και δεύτερον, γιατί FIAT/Marchionne επέλεξαν να επενδύσουν στο αμερικανικό brand αντί οποιουδήποτε άλλου κατασκευαστή από τους πολλούς προβληματικούς εκείνη την περίοδο; Παράδειγμα, η Land Rover που κατέληξε στην ινδική Tata. Η απάντηση βρίσκεται στις διασυνδέσεις με την Novo-μαφία της οικογένειας Bonanno που ελέγχει το Detroit και βεβαίως την Chrysler. Ήταν τόσο ισχυρή η επιρροή των Bonanno στον Marchionne ώστε τελικά ο ίδιος όχι μόνο (εξ)αναγκάστηκε να υποκύψει αλλά και να πιέσει το δίκτυο των πρώην συναδέλφων του στην καναδική Deloitte & Touche να χειραγωγήσουν το τίμημα εξαγοράς. Το ευχαριστήριο αντάλλαγμα των Bonanno για τα μόλις $4.35 δις (μερίδιο 41.5%) της Chrysler ήταν η προσφορά δύο μονοκατοικιών με θέα την λίμνη Wolverine, σχεδόν μεσοτοιχία με την κατοικία του Νονού Jack Giacalone. Η αξία του δώρου ήταν συγκρίσιμη με το τίμημα της εξαγοράς και η αξία του θεωρείται συμβολική τηρουμένων των παγίων, της τεχνογνωσίας και του brand Chrysler. Τέλος, το ιδιότυπο ηγετικό στιλ του Marchionne να «μην-ηγείται» συνοψίζεται στον κοτσαμπασιμό και τον εγωϊσμό με τον οποίο αντιμετώπιζε τους συνεργάτες του, ιδιαίτερα όσους διαφωνούσαν. Απλά κι αυταρχικά τους απέλυε, συγκεντρώνοντας όλο και περισσότερες αρμοδιότητες στο πρόσωπό του και την αυλοφυλακή. Δούλευε πάνω από 15 ώρες την ημέρα, δεν γνώριζε διακοπές/αργίες, ταξίδευε ασταμάτητα και μόνη του, αγαπημένη διασκέδαση ήταν οι ξέφρενοι γύροι στην οβάλ πίστα του Balocco με μια Ferrari Enzo, ένα δώρο των έτερων πατρόνων του στην οικογένεια Agnelli. ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ.

Γιώργος Ανδριανόπουλος